

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 14Co/1/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712217173  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8712217173.3

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Khreality s.r.o., J. Curie 3754/1, Poprad, IČO: 46 493 743, právne zastúpeného Mgr. Štefanom Šalkovským, advokátom, Štúrova 101, Svit, proti žalovanému: Y. V., trvale bytom Z. XXX/XX, V., t.č. bytom O. O. W. H., XXXX D. W., W. XXX, I., R., S., J. XMX, o zaplatenie 11.995,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 21C/202/2013-79 zo dňa 7.5.2015, takto

### rozhodol:

Mení uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že účastníkom náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania v sume 1.416,02 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a náhradu súdneho poplatku v sume 7,20 eur k rukám žalobcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Posledným výrokom uznesenia nariadil vrátiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu zaplatený súdny poplatok vo výške 719,50 eur, krátený o 7,20 eur, celkom 712,30 eur a na vrátenie upravil prevádzkovateľa systému do 15 dní od doručenia právoplatného uznesenia príslušnému prevádzkovateľovi systému.

Výrok o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. Mal za to, že žalobca vzal späť návrh, ktorý bol zrejme podaný dôvodne, a to pre správanie žalovaného, ktorý uznal svoj dlh. Preto priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 1.416,02 eur a náhrady sumy, o ktorú bol krátený súdny poplatok, ktorý sa vracia žalobcovi.

Proti uzneseniu, len proti výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalovaný. V dôvodoch odvolania uviedol, že v uznesení boli nesprávne uvedené skutočnosti a tvrdí, že žalobca zavádza súd nepravdivými informáciami. Poukázal na to, že na základe zmluvy so žalobcom, uzavretej dňa 15.1.2015 bolo dohodnuté, že žalobca zaplatí všetky trovy konania a náklady spojené s právnym zástupcom žalobcu, ako aj všetky ostatné náklady spojené s podaným návrhom a zároveň, že žalovaný zaplatí čiastku 12.000,- eur a bude vyprostený zo všetkých záväzkov. Svedkom tejto dohody bola matka žalobcu, prítomná pri podpísaní mimosúdnej dohody. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaný uznáva „časť dlhu“, avšak nie je uvedená žiadna skutočnosť, podľa ktorej by mala táto dohoda o zaplatení „časti“ záväzku vplyv na odôvodnenosť plnej výšky čiastky, ktorú žalobca požadoval v pôvodnom návrhu žaloby. V prípade, že tento nárok zo strany žalobcu na uhradenie súdnych trov bude pretrvávať, považuje mimosúdnu dohodu za neplatnú. Navrhol, aby odvolací súd žiadosť žalobcu o zaplatenie trov konania uvedených v uznesení zamietol, v opačnom prípade aby predvolal žalobcu a žalovaného k predloženiu dôkazov vo veci pôvodnej žaloby.

Odvolací súd preskúmal podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutú časť uznesenia, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia pojednávania. Pri tomto preskúmaní bol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať napadnutú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou sú len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ustanovenia § 150 O.s.p. ods. 1, 2 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Pri zastavení sporového konania v dôsledku späťvzatia návrhu je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorý z účastníkov z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z procesného hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

Je nesporné, že sporové konanie v tejto právnej veci bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby (§ 96 ods. 1 O.s.p.). Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť.

Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p., podľa ktorého, ak sú tu dôvody, hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

V prejednávanej príhode došlo k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, ktorý zobral žalobu späť z dôvodu, že účastníci konania uzavreli mimosúdnu dohodu, na základe ktorej žalovaný uznal dlh vo výške 9.000,- eur a tento následne jednorázovo uhradil žalobcovi.

Žalovaný však spolu s odvolaním predložil súdu aj rovnopis listiny označenej ako „uznanie záväzku“ zo dňa 15.1.2015, podpísanú žalobcom aj žalovaným, v ktorej je uvedené, že žalovaný uznáva výšku dlhu 12.000,- eur. Z uvedenej listiny ďalej vyplýva, že žalobca a žalovaný sa dohodli, že žalobca uhradí z uhradenej sumy súdne poplatky konania vedeného na Okresnom súde v Poprade pod číslom konania 21C/202/2013, náklady právneho zastúpenia veriteľa a ostatné náklady súvisiace s podaným návrhom a zaväzuje sa stiahnuť všetky návrhy v občianskom právnom konaní v lehote do 14 dní od dátumu pripísania dlžnej sumy vo výške 12.000,- eur na bankovom účte žalobcu. Žalovaný sa zaviazal časť dlhu vo výške 12.000,- eur uhradiť jednorázovo najneskôr do 30 dní od podpisu listiny. Žalovaný pripojil aj potvrdenie o bankovom prevode, z ktorého vyplýva, že dňa 21.1.2015 bola prostredníctvom Českej sporiteľne realizovaná zahraničná platba vo výške 12.000,- eur.

Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobcovi na vyjadrenie s tým, že sa k odvolaniu žalovaného môže vyjadriť v lehote 10 dní. Žalobca zásielku prevzal dňa 30.11.2015, avšak právo na repliku nevyužil a na

odvolacie námietky žalovaného nereagoval. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že medzi účastníkmi konania došlo k mimosúdnej dohode, v ktorej sa účastníci (žalobca a žalovaní) dohodli, že žalovaný uhradí žalobcovi sumu 12.000,- eur a žalobca uhradí súdne poplatky a náklady právneho zastúpenia súvisiace s podaným návrhom.

Odvolací súd zastáva názor, že za danej situácie by bolo v rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by žalovaný mal hradiť trovy konania žalobcu v tomto súdnom konaní. Navyše za situácie, ak žalobca v späťvzati uviedol, že so žalovaným uzavrel mimosúdnu dohodu, na základe ktorej žalovaný uznal dňa 15.1.2015 dlh vo výške 9.000,- eur a tento následne jednorázovo uhradil, čo je v rozpore s listinami predloženými žalovaným v odvolacom konaní, z ktorých vyplýva, že žalovaný uznal dlh 12.000,- eur a následne ich aj uhradil. Žalobca tieto odvolacie námietky žalovaného nepoprel.

Vo vyššie uvedených okolnostiach prípadu a postoji účastníkov v konaní vzhliadol odvolací súd dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré je dôvodné žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznať, hoci z procesného hľadiska platí, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý žalobcovi požadovanú sumu zaplatil.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov žalobcu zmenil tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal (§ 220 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešný žalovaný náhradu trov konania nepožadoval, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal. Žalobca neúspešný v odvolacom konaní nárok na náhradu trov konania nemá.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.